

store Bestyttelsesarbejder ved Sjyllands Bestyttelse, saa meget mere, som det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at dømme om. Jeg lyttede efter den ærede Ordførers Forklaring, da han kom dertil, fordi jeg selv havde været i Tvivl derom, og jeg tænkte: Nu maa vi da til Gengæld for, at vi med Dags Varjel skulle tage Bestemmelse om saa store og meget vigtige Sager, have den Fortrøstning, at den ærede Ordfører vil klare Tingene for os. Men hvad hørte vi af den ærede Ordfører? Den ærede Ordfører sagde, at han havde ingen Mening om det; han og hans Kolleger i Finansudvalget vilde ikke have noget Ansvar for, hvad Skade der muligvis ellers vilde ske derovre, og de væltede derfor Ansvaret over paa Ministeren; ja han gif endog saa vidt, at han troede, at heller ikke Ministeren vilde bære Ansvaret, men rimeligvis vilde vælte det over paa nogle jagthundige! Det er virkelig meget triste Motiver for os at stemme paa. Det forekommer mig, at det mindste, vi kunne forlange af det ærede Finansudvalg, naar det vil have, at vi med Dags Varjel skulle sætte os ind i saa overordentlig vanskelige Spørgsmaal, som de her foreliggende, er, at det giver os nogenlunde ordentlig Bæfted og nogenlunde ordentlige Motiver, men det at komme med saa store og vigtige Spørgsmaal som det, her foreligger, og sige til os: Ja vi indstille det, men i Virkeligheden vide vi ikke, om det er fornuftigt at gøre det, synes dog alt for urimeligt. Hvad skulle vi arme menige Medlemmer dog gøre i en saadan Sag? Jeg siger saa meget mere dette i denne Sag, som der, efter hvad jeg skønner og ogsaa skønnede efter den ærede Ordførers Udtalelser, bag ved disse 224,000 Kr. ligger meget større Ting. Der ligger nok bag ved det et Havneanlæg. Jeg har en Erindring om et Havneprojekt ved Sjyllands Bestyttelse, der, om jeg ikke husker fejl, løb op til 36 Millioner Kr. for en saadan Havn. Jeg ved nu ikke, om det er disse 36 Millioner Kr., der ligger bagved, men det er utvivlsomt betydelige Ting, der er Tale om. Men desto mere nødvendigt var det dog, at man, inden man gif til Ting, som drog saa store Konsekvenser efter sig, var ordentlig undervettet og havde Erklæringer, man mente at kunne stole paa, saa at man ikke kommer her ned i Tinget med saa at sige et Øjebliks Varjel og siger til os: Her er et stort Beløb paa 224,000 Kr., som det godt kan være, om saa Nar drager 12 Millioner efter sig, eller hvor mange det nu kan være, og naar vi saa lytte efter den ærede Ordfører og tro deri at saa en Motivering for Afstemningen, hvad saa vi saa? (En

Stemme: Samperøg!) Ja, det kan godt siges, Samperøg! Jeg tror, at en stor Del af Finansudvalgets Medlemmer eller alle dets Medlemmer ville indrømme, at det er at fare haardt frem mod os at forlange, at vi skulle stemme om saadanne Ting paa en saadan Motivering. Endringsforslag under Nr. 228 forterer vist ikke under den ærede Trafikminister, det angaar Havnen paa Anholt, jeg skal derfor ikke komme ind paa det nu, men opsætte mine Bemærkninger til et følgende Afsnit. (Afbrydelse). Hører det med her?

Formanden (Høgsbro): Det nævnte Endringsforslag er ikke til Forhandling.

Korsgaard: Nej, jeg synes det nok, altsaa lader jeg det ligge til næste Omgang. — Jeg har nu kun tilbage en enkelt Bemærkning angaaende de Samraad, som den ærede Ordfører refererede os. Efter den Udvikling, som Finansbehandlingen har taget, navnlig derved, at man opsætter en meget stor Mængde til Dels meget vigtige Spørgsmaal til 3dje Behandling, kunde der vistnok for Finansudvalget være Anledning til at overveje, om det ikke burde komme med en Tillægsbetænkning. Jeg gør ingen stærk Paastand derom for Øjeblikket, fordi jeg erkender, at den Hovedbetænkning, som Udvalget leverede os til 2den Behandling, saa vist ikke var synderlig fed, saa at vi bleve meget klogere af den, og hvis de ikke vilde gøre Tillægsbetænkningen til 3dje Behandling bedre end Betænkningen til 2den, kunde vi for den Sags Skyld gerne undvære det hele. Ved 2den Behandling udbad jeg mig, og en af Ordførerne svarede mig nogenlunde imødekommende paa min Hensigt, om ikke Udvalget vilde lægge sig efter at motivere sit Standpunkt lidt ud over de tørre ministerielle Skrivelser, som vi saa. Det hænder ret jævnligt, at Udvalget ikke følger Ministeriet, men i Stedet for at give os en Begrundelse, der kunde danne et Modstykke til de ministerielle Skrivelser, plejer Udvalget kun at scribe, at det kan gaa ind derpaa, eller ikke gaa ind derpaa eller delvis gaa ind derpaa; Begrundelse er der ikke noget af. Jeg henstillede som sagt ved 2den Behandling, at man vilde lægge sig efter nogen Motivering af Standpunkterne, og for saa vidt Udvalget vilde lægge sig dette paa Sinde med Hensyn til den Betænkning, der afgives til 2der Behandling, vilde jeg ønske, hvis vi da skulle blive ved med den urimelige Ordning af Finansbehandlingen, vi nu ere komne ind